Hej på JER - Wayfarer-folk!

1. Wayfarer-Dumhedens faldgruber er det som bekendt ikke vanskeligt aat træffe. Vimplerne i haverne mod Syd så brugbare ud tidligt i morges(2012 SEP 29) med ca. 6 - 7 m/sek. På havnen sagde Bjarne på vej til sin lille fiskekutter, akkurat hvor W1348 står parkeret: "Du er en hård fyr. Tidligt oppe og ud i blæst og regn!" "I lige måde, du er jo også på vej!" "Vel, jah, Uffe og jeg skal hente garn før strøm og vind sætter dem fulde af møg, dernede mod SØ." [Herfra er det retningen mod Polen og Østersøen].
De tøffede og jeg sejlede med mini-rev og kun storsejl, for vinden havde øget(bekræftet kl. 11.45 på Kalundborg LB på 243 kHz: "Drogden Vest 10 m/sek"). Ute i strømmen hoppede W1348 som en kåd bjerg-gemse og jeg fik vand i skoene; ingen gummistøvler med, men fuld oliehyre-ornat. For risikabelt at fiske i så urolige forhold med brydende sø - vind og strøm imod hinanden, så hellere sejle ned mod SV og hilse på B. & U. i deres kutter.
Den kraftige sydgående strøm hjalp mig på kryds mod målet, og FINN-jollestil med bommen ude over læ agterhjørne blev brugt, men selvsagt 'bank og sprøjt' i den lidt stejle og brydende sø.
Ved ankomst til kutteren sejlede jeg ind i en uobserveret 'faldgrube', som jeg ikke drømte om var til stede, men nok, med bedre sømandskab, burde ha anet muligheden af!
Vel, da W1348 svinger op i vinden for at lægge og ligge bi ved siden af kutteren, så var her utroligt overraskende meget kraftigt idvande - altså modsat retning af det jeg forventede, så næsten øjeblikkeligt blev W1348 sat ind mod kutteren! Bjarne som halede garn forsøgte at skubbe mig fri og blev da lasso'et af mit storskøde, og da der herved blev skødet ind lagde W1348 sig over og begyndte at 'drikke' vand over læ sidedæk!
Nå, det blev ingen kæntring eller bordfyldning, og jeg kunne så plane hjem, mens jeg funderede på om jeg skulle forsøge at finde en ledig Psykolog i Dragør, men planeturen var psykoterapi nok, så jeg gik i butikken i stedet for.
Da kutteren kom ind klarede Uffe op på fordækket og kastede pøse med vand der, og han kastede så også en pøsfuld agterefter uden at bemærke at Bjarne lå på knæ på dæækket der med overkroppen inde i styrehuset, men hans 'agterspejl' var jo udsat, og han kom da også meget pludseligt på benene og ud med følgende ret højtlydte melding: "Ærligt talt nu begynder jeg at blive lidt træt af selskab til jer to !"
Nåh, vi aftalte dog at spise en fiskemiddag sammen ved en senere anledning. B. skulle jo også have tørt på - antager jeg !

2. Netop hjemkommet fra den tredie W-tur denne uge, vil jeg før kursen sættes mod Norge, servere følgende W-beretning:
I forgårs lidt over midt på dagen øgede tørvejret og det gjorde fiskelykken også - efter to timer uden det mindste tegn på fisk i havet. En masse tid går med at lede og affiske uden tegn på liv, dog en meget lille 'Lubbe' (som for nogen år siden blev omdøbt til *Lys-sej* som eksport-salgsnavn) på ca. 12 cm, men så på 20 min. blev det 4 torsk à ca. 2 kg/stk og 1 stk *bonusfisk*!

Under fiskeri ligger jeg underdrejet med bare storsejl, som mange ved, og driver med strøm og vind, men flytter til ny position ved at frigøre rorpinden fra læ og skøde ind i sejlet. Den pilk som hænger, nærmest kontinuerligt, når jeg er alene, ca. èn meter over bunden(medens jeg driver og kaster afsøgende rundt med den anden stang) får så mere line, så snart der er fart fremover, slig at den dørger under forflytningen. Kastestangen er da parkeret imens.

Når jeg så stopper op, så må denne dørge-line jo hales ind så ikke pilken synker ned og sætter sig fast i bunden, altså før drive-fiskeriet påbegyndes på nyt. I denne indhalingsproces - bare ca. fem til syv meter fra W1348 - huggede en havørred på og blev til *bonus-fisk*(La-iad har fanget mindst to af dem her i Øresund i sommer, hun fangede 4 af slagsen oppe i Norge på to dage).

Ingen andre var ude i pøsregnen, og dagen før var bare èn motorbåd ude, og han fik ikke noget, hvor jeg efter godt to timer var heldig og fik 2 stk à 1 kg. Men ham i motorbåden kunne se fisk på sin 'log'/"Fishfinder", men bide på gjorde de ikke. Senere på havnen fik jeg høre at det måske var vandmænd, som der var mange af da. Kapsejlerne her kan ikke rigtigt forstå at jeg tar ud i 'det møjvejr' - vel jeg trives godt med det, for der er jo både sejlads- som fiskemulighed ! Det er et spørgsmål, mener jeg, om påklædning og vel også Wayfarer-sømands-"know-how", som er en stadig udfordring og udvikling - både når det gælder om at sejle, fiske og ikke mindst "to refine and improve on all parameters"!

Bedste ønsker og hjertelig Wayfarer-hilsen - god week-end !
Ken d.æ., W1348 "Maitken", DS.